

[Kaj Andresen.]

osv., og jeg føler også trang til at udtrykke glæde over, at der for nylig fra Københavns overborgmester og i øvrigt fra Københavns kommune er givet udtryk for viljen til i forstærket grad at tage saneringsopgaverne op, og tilfredshed med, at der over Københavns investeringsplan for de kommende 5 år regnes med 80 mill. kr. til sanering mod ca. 13 mill. kr. i den forløbne 5 års periode.

Men jeg er også helt overbevist om, at alle bestræbelser og enhver vilje til at nå et resultat vil være afhængig af, hvordan vi løser genhusningsproblemet, eller som ministeren selv siger:

„Genhusningen er en meget vigtig side af saneringsplanernes gennemførelse.“ Jeg vil understrege: den vigtigste. Mit parti vil derfor lægge megen vægt på under den videre behandling af denne sag, at alle de problemer, der har med erstatningskvotaer, med genhusning at gøre, bliver løst på en tilfredsstillende måde, og jeg vil gerne fremhæve nogle af de synspunkter, vi har herom.

For det første må der bygges et tilstrækkeligt stort antal nye boliger til at dække saneringstabt. Ministeren sætter selv som mindstemål sanering af 3.000-4.000 lejligheder pr. år. De 1.000 lejligheder pr. år, som den sociale kvota foreslås forøget med, slår derfor slet ikke til, altså slet ikke engang til sanering.

Vi har allerede fra socialdemokratiets side stillet forslag om at forøge den årlige kvota for det sociale byggeri fra de nuværende 12.000 lejligheder til 18.000. Det har vi bl. a. gjort med den begrundelse, at det påbegyndte boligbyggeri i år er gået tilbage, og følgen heraf vil jo blive, at det færdiggjorte byggeri om et par år, når behovet er endnu større, end det er i dag, vil være formindsket i stedet for at være forøget. Det kan da ikke være meningen efter alt, hvad vi gennem boligforliget gjorde netop for at øge nybyggeriet? Vi har beklageligvis et stigende antal ledige bygningshåndværkere, så kapaciteten er til stede. Ledig byggekapa- citet, mindre byggeri og mangel på boliger er, synes jeg, et trist, trekantet udtryk for regeringens politik. Den hurtigste og mest effektive måde, hvorpå regeringen kan rette op på

dette forhold, er ved at øge det almen- nyttige byggeris kvota.

Vi har jo ikke fået nogen endelig reaktion fra regeringen på forslaget, men når vi nu her står over for oven i købet at skulle løse saneringens genhusningsproblem i den samme forbindelse, så går jeg da ud fra, at boligministeren i dag vil give tilslutning til vort forslag. Jo før ministeren kan sætte nyt byggeri i gang inden for en større kvota, jo før har vi mulighed for at øge saneringens omfang og tempo.

For det andet må plejehjemsbyggeriet forøges, og finansieringen af plejehjemsbyggeriet bør sikres. Plejehjem og plejehjemspladser er jo også boliger. De dækker på én gang hospitalspladser og boliger. I stort omfang vil der givetvis i de saneringsmodne områder bo mennesker, der som erstatning for den sanerede bolig netop har brug for plejehjemspladser. Derfor bør der i forbindelse med erstatningsbyggeri, altså i forbindelse med sanering i det hele taget, sikres en forøgelse af plejehjemsbyggeriet.

Jeg vil gerne erkende, at der bygges mange plejehjem i dag, men det er min opfattelse, at det ofte er svært at klare egenfinansieringen. Når man betænker, hvilken vigtig opgave plejehjemmene har, og hvilken vigtig opgave de løser, så ville det måske være rimeligt, om de fik en gunstigere finansieringsform end den, de i dag har med statsgaranti og rentesikring til de 94 pct. Det ville lette for et fremtidig øget plejehjemsbyggeri. Det forudsætter en ændring i lov om boligbyggeri, og det vil vi da også gerne være med til at drøfte i boligudvalget.

Det bør vel også føjes til, at det ikke alene drejer sig om dem, der trænger til plejehjemspladser, det er også de unge, der vel ofte bor i lejede værelser og klublejligheder i kvarterer, der skal saneres, som vil komme til at mangle boliger. Man bør over for dette problem i denne forbindelse sige, at også kollegiebyggeri bør øges i forbindelse med saneringen. I øvrigt er genhusningsproblemet et overordentlig mangesidigt problem.

For det tredje mener jeg, at de saneringsramte familier må sikres et rimeligt boligtilskud. I forslaget findes bestemmelser